

apare genealogia Nemanicilor. Dintre genealogiile cunoscute pînă acum¹, în țara noastră a ajuns întîmplător, în 1882, așa cum am menționat, numai așa numitul *Tronoški rodoslov*, scris la 1791² și copiat după numai cinci ani de diacul Nicolae Gligorević din satul Belotić, la 7 martie 1796: *Родоѡлог[і]е сѣрбскоѡ или илїрїчекоѡ* (*Rodoslovie sîrbească sau ilirică*, *Mss. slav al B.A.R.*, nr. 77, 75 ff.)³. Textul cuprinde istoria Serbiei pînă la 1521, cu date genealogice.

III. **Letopisețele sîrbești.** Într-o serie de sbornice slavo-române, în care am găsit *Povestirea pe scurt bizantină*, se află și copii ale *letopisețelor sîrbești*, legate de aceasta:

1. a) *Manuscrisul nr. 116 din biblioteca fostei Academii Teologice din Kiev*⁴ (f. 422—438). După precizările aduse de Lj. Stojanović⁵, acest text face parte din „mladji letopisi“, și anume din grupa I (*Sofijski prvi, Kijevski, Studenicki, Sarandoporski, Cetinjski* cel nou, aflat în același manuscris cu cel vechi), care începe cu moartea lui Stefan Dušan (1355). Dacă, pînă la anul 1484, patru texte se aseamănă, după această dată ele diferă: *Kij.* și *Stud.* se opresc la 1490, *Sar.* merge pînă la 1510, *Cet.* pînă la 1572, în timp ce originalul după care s-a copiat *Sof.* mergea pînă la 1458 (copistul a adăugat trei știri izolate pînă la 1567).

b) *Manuscrisul O, XVII, nr. 13 al Bibliotecii Publice din Leningrad* (ff. 208—224). I. Bogdan a arătat că în acest manuscris deosebirile *Letopisețului sîrbesc* față de manuscrisul de la Kiev „sunt foarte neînsemnate“, el cuprinzînd evenimentele dintre anii 1355—1490⁶. Așadar, și acesta trebuie adăugat la „mladji letopisi“, grupa I.

2. a) *Cronica sîrbo-moldovenească* (mss. slav nr. 636 al B.A.R., f. 224a—225b). Dacă facem abstracție de pasaje introduse de copistul moldovean din istoria țării sale (asupra cărora ne vom opri mai jos), constatăm că acesta începe de la anul 1359, suprimînd știrea despre moartea lui Stefan Dušan (1355), și merge propriu-zis pînă la 1481: se observă însă că suprimările sînt destul de mari, copistul reținînd mai ales știrile privind pe turci.

b) Al doilea manuscris al *Cronicii sîrbo-moldovenești* (Col. Jacimirskij, nr. 51, f. 213—215) are același conținut, prezentînd în plus o frază de încheiere.

S-ar putea spune deci că, din punct de vedere al originalului sîrbesc, și aceste două variante ale *Cronicii sîrbo-moldovenești* intră în același grup cu primele două *letopisețe* citate mai sus.

¹ Lj. Stojanović, *op. cit.*, p. VIII—XXXIII, texte p. 1—59.

² Pavle Popović, *Pregled srpske književnosti*, ed. IV, Belgrad, 1921, p. 52.

³ Însemnarea copistului la f. 74a. Pe foaia liminară, nenumerotată, dedicația istoricului sîrb C. Mijatović către Panaiot Balș (1817—1889): „Letopis de Tronoscha (Tronoschki letopis) à Monsieur P. de Balscha, descendant d'une famille glorieuse, avec les amitiés les plus sincères. Ch. Mijatovich. Belgrade 7 mars 1882“. Acesta l-a dăruit în același an Academiei Române. Vezi Jacimirskij, *op. cit.*, p. 211—212; Panaitescu, *op. cit.*, p. 100—101 (greșit scris: *Tronschi*).

⁴ I. Bogdan, *Ein Beitrag...*, p. 488—490; textul, p. 520—525.

⁵ *Op. cit.*, p. XL—XLIV, textul la p. 205—257 (în comparație cu al celorlalte manuscrise).

⁶ *Letopisețul lui Azarie*, p. 7; cf. variantele sub text, p. 73—77.